

Örök életet adok nekik

A szentírási szakasz olvasása közben azon gondolkoztam, mennyire fontos tudnom, hogy kinek hiszek, kiben hiszek. Akit jól ismerek annak hiszek, abban bízok.

A bizalom a szimpátiából és a jó tapasztalatokból épül fel, ha valakivel kapcsolatban nem csalódások érnek, hanem pozitív élmények. Ha olyannak ismerem meg a másik embert, amilyen valójában, akkor nem elvárásokra épül a kapcsolatunk, hanem a kölcsönösségre és az együttműködésre. Mostanság különösen szükséges a bizalom építése, hogy hiszek neked, hiszek benned. Szinte divattá vált mindennapi világunkban a csapatépítés, aminek lényege, hogy olyan bizalomépítő technikákat gyakoroljanak be a résztvevők, amelyek erősítik az egymásra hagyatkozást, a közös cselekvést a hatékony együttműködés érdekében.

Kapcsolatainkat rombolja a bizalomhiány. Fiatalon igen nagy nyitottsággal közeledtünk egymáshoz, de megtudjuk-e tartani ezt az őszinte érdeklődést, amint egyre jobban megismerjük egymást, közösségi társainkat? Növekszik-e a szeretetünk, látva és megtapasztalva akár magam vagy mások tetteit, kudarcait, vagy egyre több dolgot megkérdőjelezünk? Mi az én biztos pontom?

Jézus meghív a követésére. Nemcsak ajánlja, de fel is kínálja a közösséget vele és Atyjával. Mit teszünk, mit választunk? Vállaljuk a vele való közösséget? Ma, amikor nemcsak személyes létünk, de közösségi kapcsolataink is veszélybe kerültek a járványhelyzet által okozott visszavonultság és elszigeteltség miatt. Nekünk mi a válaszunk? Bízunk-e azokban, akik kipróbálták és választották az előre menekülést? Ne a félelem és szorongás legyen úrrá rajtunk, hanem válasszuk az Élet útját. Erősítsük meg közösségi összetartozásunkat, és járjuk a tavasz, az örök újjászületés útját.

„Óh, Tavasz, óh, Húsvét, / Emberek ősi biztatója, / Csak azt szórd szét köztünk: / Állandó a tavaszi óra / S ilyen marad.” (Ady Endre: A szép Húsvét)

Deli József, Székesfehérvár